

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521204552
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1521204552.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci navrhovateľky: F. P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, B., aktuálne bytom B. XX, B., zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, Klincová 35, Bratislava, proti odporcovi: D. B. L., X., nar. X.XX.XXXX, bytom V. XX, B., zast. NIKU & partners, s.r.o. so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13. decembra 2021 č.k. 49C 72/2021-43 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X.Ž., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V.L. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (I. výrok) a umožniť navrhovateľke užívanie spálne, detskej izby maloletej L., sociálneho zariadenia s kúpeľňou, kuchyňu a chodbu v nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (II. výrok) z a m i e t a .

V časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov prvoinštančného konania uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že odporcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva.

Odporcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (I. výrok) a povinnosť umožniť navrhovateľke užívanie spálne, detskej izby maloletej L., sociálneho zariadenia s kúpeľňou, kuchyňu a chodbu v nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (II. výrok). Navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100% (III. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia a uloženia ním odporcovi povinnosti umožniť navrhovateľke vstup do

nehnutelnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č. X., kat. úz. X., zapísanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX a zároveň uloží odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke v predmetnej nehnuteľnosti užívať spálňu, detskú izbu maloletej L., sociálneho zariadenia s kúpeľňou, kuchyňu a chodbu.

Vychádzal zo skutkového vymedzenia návrhu navrhovateľky tým, že navrhovateľka s odporcom uzavrela manželstvo dňa XX.X.XXXX, ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 20P 32/2019 zo dňa 12.5.2021 právoplatne rozvedené dňa 4.6.2021. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa: L. L., nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľka a odporca sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, bytu č. XXX, nachádzajúceho sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor. Kúpa bytu bola financovaná hypotekárnym úverom poskytnutým K. B., T.Q., ktorý procesné strany splácajú spoločne v pomere 50:50, pričom celková splátka hypotekárneho úveru predstavuje cca 140 Eur. Navrhovateľka v návrhu poukázala na to, že už v čase manželského spoluzitania odporca ju neustále vyhánal zo spoločného bytu, vyhrážal sa jej, že príde o maloletú dcéru, spolu so svojou matkou, ktorú odporca nasťahoval bez jej vedomia do ich spoločného bytu a spoločne sa jej vyhrážali, že ju dajú zavrieť na psychiatriu. Dlhodobé správanie odporcu vyvrcholilo 31.3.2019, kedy matka odporcu po tom, čo ju slušne požiadala, aby opustila spálňu procesných strán, lebo chce uspať maloletú L., na ňu kričala a vyhrážala sa jej, že zavolá na ňu psychiatriu, pričom v konaní svoju matku odporca podporoval. Po uvedenom incidente dňa 1.4.2019 za prítomnosti polície opustila spolu s maloletou L. spoločný byt, požiadala o pomoc A. C. B. L. Ž., ktoré jej a maloletej poskytlo ubytovanie. Zo spoločného bytu si navrhovateľka vzala len svoje a dcérine základné a nevyhnutné osobné veci. Po mesiaci pobytu v A. C. navrhovateľka spolu s dcérou opustila A. C. a odišla k svojmu otcovi na adresu B. XX, B., kde bývajú i v súčasnosti. Z dôvodu, že odporca bez vedomia navrhovateľky vymenil na dverách spoločného bytu zámok a neodovzdal navrhovateľke nové kľúče od nehnuteľnosti ani nové kľúče od poštovej schránky, čím obmedzil jej vlastnícke práva k predmetnej nehnuteľnosti, pričom v nehnuteľnosti zadržoval i osobné veci ako navrhovateľky tak i mal. dcéry a neumožnil ich prevzatie, podala navrhovateľka na Okresný súd Bratislava V návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci umožnenia vstupu do bytu ako i vo veci nariadenia povinnosti odporcovi odovzdať navrhovateľke kľúče od bytu i od poštovej schránky. Uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/31/2021-177 zo dňa 26.4.2021, právoplatným dňa 21.5.2021 a vykonateľným dňa 16.10.2020, bolo nariadené neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého je odporca povinný umožniť navrhovateľke vstup do predmetného bytu za účelom prevzatia osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí mal. dcéry, nachádzajúcich sa v tejto nehnuteľnosti a odovzdať navrhovateľke kľúč od vchodových dverí do predmetného bytu a kľúč od poštovej schránky prináležiacej k predmetnému bytu. Odporca si svoju povinnosť uloženú neodkladným opatrením nesplnil, navrhovateľka podala návrh na vykonanie exekúcie. Exekúcia je vedená pod sp. zn. 360EX/361/2021. Listom zo dňa 4.10.2021 navrhla odporcovi uzavretie dohody o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom deklarovala svoj záujem nadobudnúť predmetnú nehnuteľnosť (byt) do osobného vlastníctva, prevziať hypotekárny úver a vyplatiť odporcovi vyrovnací podiel vo výške 65 000 Eur. Odporca v liste zo dňa 4.11.2021 doručil navrhovateľke odpoveď, v ktorej rovnako prejavil záujem o nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva, prevzatie hypotekárneho úveru a vyplatenie vyrovnacieho podielu vo výške 65 000 Eur, pričom svoj záujem o byt zdôvodnil užívaním nehnuteľnosti na vlastné bývanie ako i trvalým pobytom svojej matky v predmetnej nehnuteľnosti. K trvalému pobytu matky odporcu navrhovateľka uviedla, že ten má výlučne administratívny charakter, matka odporcu nikdy nežila v ich spoločnej domácnosti (s výnimkou krátko obdobia, ktoré opísala v návrhu). Matka odporcu žije v prenajatom byte, zrušenie trvalého pobytu matky odporcu mal zabezpečiť už v minulosti odporca, čo však ani na naliehanie navrhovateľky neuskutočnil.

3. Po právnej stránke posúdil súd prvej inštancie vec podľa ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 329 ods. 1 veta prvá ods. 2, § 331 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Konštatoval, že navrhovateľka mala a má záujem o užívanie bytu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, avšak vzhľadom na konanie odporcu, ktorý vymenil zámok na predmetnej nehnuteľnosti, neumožňuje vstup navrhovateľke do nehnuteľnosti, navrhovateľke je užívanie tejto nehnuteľnosti systematicky a dlhodobo znemožňované. Odporca napriek právoplatnému a

vykonateľnému rozhodnutiu súdu, či vedeniu exekučného konania, neodovzdal doposiaľ navrhovateľke kľúče od vchodových dverí do predmetného bytu ako ani kľúče od poštovej schránky prislúchajúcej k predmetnému bytu. Odporca dlhodobo bráni navrhovateľke vykonávať jej vlastnícke práva a povinnosti k spoločnej nehnuteľnosti už tým, že si ani len nesplnil svoju povinnosť uloženú mu právoplatným a vykonateľným neodkladným opatrením, spočívajúcu v odovzdaní kľúčov od predmetnej nehnuteľnosti. Navyiac odporca nemá záujem sa s navrhovateľkou dohodnúť o užívaní spoločnej nehnuteľnosti, o čom svedčí i jeho emailová komunikácia s riaditeľom OR PZ Bratislava V, ktorú predložil v rámci exekučného konania, v zmysle ktorej: „a pre ktoré nemôžem dovoliť, aby disponovala kľúčmi od nášho bytu a nevstupovala do bytu bez svedka - tretej osoby.... “. Odporca zneužíva svoje spoluvlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, o tom, kto a ako bude nehnuteľnosť užívať, rozhoduje samostatne a to tak, že vedome a úmyselne vylučuje navrhovateľku, bezpodielovú spoluvlastníčku predmetnej nehnuteľnosti, z jej užívania. Navrhovateľka zdôraznila, že užívacie právo vo vzťahu k predmetnému bytu nebolo doposiaľ nikdy žiadnym súdnym rozhodnutím obmedzené alebo zrušené. Navrhovateľka poukázala na to, že nedisponuje žiadnou inou nehnuteľnosťou, ktorú by mohla užívať. Je odkázaná výlučne na svojho otca, ktorý jej umožnil dočasne s mal. L. užívať jeho byt na adrese B. XX V. B., pričom tento byt patrí i jej matke, ktorá nemá k navrhovateľke vytvorený pozitívny vzťah. Už v konaní o rozvod manželstva táto podávala nepravdivé čestné prehlásenia v prospech odporcu, v ktorých ohovárala a osočovala navrhovateľku, svoju dcéru. Matka navrhovateľky sa plánuje do nehnuteľnosti, ktorú aktuálne užíva i navrhovateľka spolu s mal. Dcérou, vrátiť, pričom následne bude akékoľvek ich spolužitie v tejto nehnuteľnosti neprípustné, a to najmä s ohľadom na psychické zdravie ako navrhovateľky, tak i záujmy mal. L.. Navrhovateľka nemá vyriešenú bytovú otázku, nemá s mal. L. kde bývať a to napriek tomu, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou 3-izbového bytu, ktorý je aktuálne užívaný výlučne odporcom a ktorého konaním je znemožňované navrhovateľke jeho užívanie. Zdôraznila, že je nepochybné i osvedčené, že medzi bývalými manželmi existujú nezhody ohľadne užívania predmetného bytu, ktoré odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak dôjde medzi manželmi k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Strany sporu ako bývalí manželia sa nedokážu dohodnúť o riešení otázky o spornom výkone práv a povinností k spoločnej veci. Nariadením neodkladného opatrenia sa nebude riešiť otázka, kto z bývalých manželov je, resp. bude oprávnený naďalej užívať predmetný byt a kto bude musieť tento byt vypratať, ale naopak, vyrieši sa situáciu a stav, kedy odporca svojim konaním (výmenou zámku na vchodových dverách, odmietaním odovzdania kľúča od vchodových dverí a neumožňovaním vstupu do predmetného bytu) vyzval navrhovateľku, aby odišla z bytu - nehnuteľnosti patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán, čím vylúčil navrhovateľku z užívania predmetného bytu.

Na preukázanie svojich tvrdení navrhovateľka doložila k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia: sobášny list, rodný list mal. L., rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 20P/32/2019 zo dňa 12.05.2021, LV č. XXXX, zmluvu o hypotekárnom úvere, potvrdenie o úhradách časti splátky hypotéky navrhovateľkou, uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 24C/50/2020 zo dňa 28.09.2020, uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 7Co/31/2021 zo dňa 26.04.2021, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 23.08.2021, návrh na uzatvorenie dohody o vyporiadaní BSM, odpoveď odporcu na návrh dohody, emailovú komunikáciu odporcu s riaditeľom OR PZ Bratislava V zo dňa 17.19.2021.

5. Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, okres B. V., obec: B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka a odporca sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XXX, nachádzajúceho sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (ďalej ako “bytu”). Z lustrácie v registri obyvateľov zistil, že obe strany sporu majú trvalý pobyt evidovaný v predmetnej nehnuteľnosti. Z Uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020, potvrdeného Uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 7Co/31/2021-177 zo dňa 26.4.2021, právoplatného dňa 21.5.2021 a vykonateľného dňa 16.10.2020, mal za preukázané, že odporcovi bola uložená povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do predmetného bytu za účelom prevzatia osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí mal. dcéry, nachádzajúcich sa v tejto nehnuteľnosti a uložená povinnosť odovzdať navrhovateľke kľúč od vchodových dverí do predmetného bytu a kľúč od poštovej schránky prináležiacej k predmetnému bytu. Z upovedomenia o začatí exekúcie sp.zn. 360EX 361/21 súd zistil, že dňa 16.7.2021 sa začala exekúcia v prospech navrhovateľky ako oprávnenej voči odporcovi ako povinnému na vymoženie nepeňažného plnenia znejúceho na splnenie povinnosti uloženej vykonateľným exekučným titulom - Uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C 50/2020-32 zo dňa 28.9.2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 16.10.2021 a Uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/31/2021-177 zo dňa

26.4.2021, právoplatného dňa 21.5.2021. Exekúcia je vedená pod sp. zn. 360EX/361/2021. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 20P 32/2019 zo dňa 12.5.2021, právoplatného dňa 4.6.2021, mal za preukázané, že manželstvo sporových strán ako i bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán zaniklo dňa 4.6.2021. Z korešpondencie medzi sporovými stranami mal za osvedčené, že obaja bývalí manželia majú záujem o nadobudnutie bytu do výlučného vlastníctva, prevzatie hypotekárneho úveru a vyplatenia vyrovnacieho podielu vo výške 65 000 Eur druhému z bývalých manželov. Z odpovede odporcu zo dňa 4.11.2021 vyplýva, že predmetný byt mali vo vlastníctve pred spornými stranami rodičia odporcu. Odporca svoj nárok na nadobudnutie výlučného vlastníckeho práva k bytu zdôvodnil v odpovedi na návrh na uzatvorenie dohody o vyporiadaní BSM užívaním nehnuteľnosti na vlastné bývanie ako i trvalým pobytom svojej matky v danej nehnuteľnosti.

6. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie skúmal naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. Konštatoval, že predpokladom vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku) a zároveň musí byť splnená podmienka, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Samotný nárok nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorej zo strán sporu ohrozené. V každom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

7. Navrhovateľka podľa súdu prvej inštancie osvedčila existenciu hmotnoprávneho nároku medzi stranami sporu čiastočným výpisom z listu vlastníctva č. XXXX, okres B. V., obec: B.-F..Č.. X., katastrálne územie X., z ktorého zistil, že navrhovateľka a odporca sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. XXX, nachádzajúceho sa vo vchode V.Q. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postaveného na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX, z čoho vyplýva, že medzi stranami sporu existuje hmotnoprávny vzťah, v zmysle ktorého navrhovateľke aj odporcovi svedčí vlastnícke právo k predmetnému bytu. Navrhovateľka podľa neho osvedčila danosť práva, ktorému sa má poskytnúť nariadením neodkladného opatrenia predbežná ochrana. Navrhovateľke rovnako ako odporcovi z podstaty vlastníckeho práva vyplýva právo vec držať, užívať a nakladať s ňou. Obe strany sporu sú úplnými vlastníkmi veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva, teda majú rovnoprávne postavenie pri užívaní spoločnej veci, z ktorej vyplýva, že podiel každého z nich by mal byť v zásade rovnako veľký. Vzhľadom na uvedené nemožno uprieť navrhovateľke ako bezpodielovému spoluvlastníkovi nehnuteľnosti výkon jej vlastníckych práv, ktorého sa v prejednávanej veci domáha. Uviedol, že odporca nie je oprávnený zasahovať do vlastníckych práv navrhovateľky, resp. je povinný zdržať sa zásahov a obmedzení do vlastníckych práv navrhovateľky. Z listinných dôkazov mal za osvedčené, že odporca si nespĺnil svoju povinnosť uloženú právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C 50/220-32 zo dňa 28.9.2020, na základe ktorého mal povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do predmetného bytu za účelom prevzatia osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí spoločnej maloletej dcéry a odovzdať navrhovateľke kľúč od vchodových dverí do predmetného bytu a kľúč od poštovej schránky prináležiaci k predmetnému bytu, v dôsledku čoho bolo začaté exekučné konanie. Z uvedeného mal za osvedčené tvrdenie navrhovateľky o obmedzení výkonu jej vlastníckeho práva k danej nehnuteľnosti, keďže bez umožnenia vstupu a bez dispozície s kľúčom od daného bytu nemôže nehnuteľnosť užívať vôbec. Zároveň i z listu samotného odporcu zo dňa 4.11.2021 vyplýva existencia nezhôd vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti, keď bez súhlasu navrhovateľky má v byte naďalej vedený trvalý pobyt matka odporcu. Navrhovateľke nemožno odoprieť výkon jej vlastníckych práv a priorizovať vlastnícke právo odporcu nad vlastníckym právom navrhovateľky. Súd prvej inštancie mal tak osvedčenú potrebu bezodkladne upraviť pomery strán sporu vzhľadom na nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu o uložení povinnosti odporcovi odovzdať kľúč od vchodových dverí do predmetnej nehnuteľnosti navrhovateľke, pretrvávajúce rozpory o spôsobe užívania bytu, ako i vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu nevlastnia inú nehnuteľnosť, ktorú by navrhovateľka mohla užívať/užívať výlučne, tak ako užíva predmetný byt odporca. Dospel k záveru, že podmienky na vydanie neodkladného opatrenia, stanovené zákonom, sú v danom prípade splnené.

8. V zmysle § 337 CSP poučil odporcu o možnosti podať žalobu na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia, keď súd v danom prípade poskytol navrhovateľke procesnú ochranu pred začatím konania vo veci samej a dospel k záveru, že nebol dôvod aplikovať ustanovenie § 336 ods. 1 CSP.

9. O nároku navrhovateľky na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na jej úspech vo veci s poukazom na ust. § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Uviedol tiež, že o povinnosti navrhovateľky zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie odporca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania vo výške 100% alternatívne napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a navrhovateľke uložiť povinnosť, aby nevstupovala dočasne do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového vlastníctva manželov vedeného pred Okresným súdom Bratislava V pod sp.zn. 50C/5/2022, do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B. - F.Č. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V.L. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX a odporcovi priznať náhradu trov konania vo výške 100%. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považoval v celom rozsahu za nesprávne a jeho odôvodnenie za nedostatočné, nepresvedčivé, zmätočné, a tým za arbitrárne a nepreskúmateľné, za ústavne neudržateľné, nezodpovedajúce požiadavkám ust. § 220 ods. 1 CSP, nerefektujúce zákonné podmienky nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 324 a nasl. CSP a predovšetkým zasahujúce do jeho základných práv a slobôd, ako aj do práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa a poškodzujúce jeho najlepší záujem. Poukazujúc na ust. § 325 ods. 1 a § 326 ods. 1 a § 132 CSP poukázal na ustálenú prax súdov SR, ako aj súdmi akceptovanú právnu teóriu, citujúc: „V konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia musia však byť taktiež rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť najmä náležite odôvodnené. Ústavný súd poukazuje ďalej na to, že rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia nevylučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o predbežnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o predbežnom opatrení. Pretože ide o dočasnú úpravu pomerov účastníkov konania, je dôležité, aby bola poskytnutá ochrana tomu, kto sa vydania predbežného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Predbežné opatrenia tak s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu. Predbežné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môže byť kedykoľvek na návrh zrušené“ (II. ÚS 28/2016). „Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Z § 325 ods. 1 a § 326 ods. 1 CSP vyplýva, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno vyhovieť, ak je hodnoverne osvedčená dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a odôvodnená potreba neodkladnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Len vtedy, ak budú tieto podmienky splnené popri sebe, môže byť učené zadosť aj požiadavke primeranosti súdneho zásahu do vzťahov medzi stranami konania. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych a teoretických východísk dôkazné bremeno preukázať, resp. osvedčiť, že

v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia zaťažovalo samotnú navrhovateľku.“ (25Co/24/2021 KS Trnava, obdobne 6Co/85/2021 KS Košice, ako aj uznesenie NS SR 2Mcd0/3/2010). „Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.). Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, t.j. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z uvedeného je teda zrejmé, že pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len prípadne dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov, t.j., či ide o zásah primeraný“ (6Co/85/2021 KS Košice). Súd prvej inštancie v zásade vyššie uvedené teoretické východiská a právne názory vyšších súdnych autorít síce podľa odporcu vo všeobecnej teoretickej rovine reflektuje v bodoch 21. - 24. odôvodnenia svojho rozhodnutia, keď konštatuje základné východiská, z ktorých súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí vychádzať, avšak uvedené neaplikuje pri skúmaní a vyhodnocovaní dôvodnosti návrhu, keď neskúma dôsledne kumulatívne splnenie všetkých zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia.

V bode 21. odôvodnenia rozhodnutia napríklad súd prvej inštancie uvádza, že „v danom prípade je potrebné ...osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, no je potrebné tieto tvrdenia aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti...“ Ďalej v bode 24. odôvodnenia súd prvej inštancie konštatuje, že „Predpokladom vyhovievania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi stranami sporu, ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku) a zároveň musí byť splnená podmienka, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Samotný nárok nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorej zo strán sporu ohrozené. V každom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. ...“ Odôvodnenie súdu prvej inštancie sa v zásadných otázkach posudzovania samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia obmedzuje iba na bod 26. odôvodnenia a konkrétne na 17 riadkov, čo žalovaný považuje pri tak závažnom zásahu do jeho základných práv a slobôd za Abdikovanie súdu prvej inštancie na riadne a presvedčivé odôvodnenie svojho rozhodnutia, čím nepochybne došlo podľa jeho názoru na porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Obsah odôvodnenia v bode 26. nemožno vnímať inak ako povrchné, nereflektujúce na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, postrádajúce elementárnu logiku a predovšetkým odporujúce predchádzajúcim, súdom zmieneným zákonným a teoretickým východiskám pomenovaným v bodoch 21. - 24. odôvodnenia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie preto nemôžem žalovaný vnímať inak ako zmätočné a nepresvedčivé.

Uviedol, že súd prvej inštancie mu uložil povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do nehnuteľnosti a užívania všetkých miestností v byte (keďže ide o 3-izbový byt s jednou spálňou a jednou detskou izbou) z dôvodu, že podľa názoru súdu prvej inštancie strany sporu nevlastnia inú nehnuteľnosť, ktorú by mohla užívať navrhovateľka výlučne, tak ako on užíva predmetný byt, medzi stranami pretrvávajú rozpory o spôsobe užívania bytu, odporca nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu o uložení povinnosti odovzdať kľúč od vchodových dverí do predmetnej nehnuteľnosti navrhovateľke. Považoval tieto závery súdu prvej inštancie za nesprávne a nereflektujúce ani skutkový stav veci popísaný samotnou navrhovateľkou v jej návrhu a preto nepochybne súd prvej inštancie dospel podľa jeho názoru k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nie je mu zrejmé, z čoho vychádzal súd prvej inštancie, keď konštatoval, že medzi stranami sporu pretrvávajú rozpory o spôsobe užívania bytu. Upriamil pozornosť súdu na tú skutočnosť, že navrhovateľka súdu prvej inštancie nepredložila jediný listinný dôkaz preukazujúci súdom konštatované „pretrvávajúce rozpory o spôsobe užívania bytu“ a z čoho súd prvej inštancie vychádzal, keď dospel k uvedenému záveru. Poukázal aj na obsah samotného súdneho spisu 24C/50/2020, na ktoré odkazuje v odôvodnení rozhodnutia aj samotný súd prvej inštancie, predovšetkým na znenie bodu 14. odôvodnenia Uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020, v ktorom súd prvej inštancie konštatuje, že „navrhovateľka neprejavila záujem spoločný byt užívať, pokiaľ byt užíva odporca, prejavila záujem o výkon svojich práv súvisiacich s jej spoluvlastníctvom k spoločnému bytu, spočívajúcu v umožnení vstupu do bytu, odovzdaní kľúča od bytu a poštovej schránky, aby mohla z bytu zobrať osobné veci svoje a dcérine, ktoré im chýbajú...“, ako aj na obsah podania navrhovateľky zo dňa 17.12.2020 (označené ako Vyjadrenie žalobkyne k odvolaniu žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020), v ktorom na strane 6 podania uvádza, že „žalobkyňa nemá záujem za súčasného stavu, kým sporové strany nemajú vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo, spoločný byt užívať, pokiaľ tento užíva i žalovaný, avšak má záujem o to, aby mohla aspoň vykonávať svoje práva súvisiace s jej spoluvlastníctvom k spoločnému bytu, spočívajúce v tom, aby jej bol umožnený vstup do tejto nehnuteľnosti za účelom prevzatia si svojich osobných vecí či vecí mal. L. “. Dôkaz: Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020 (bod. 14) Vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu odporcu voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľka sa doposiaľ domáhala umožnenia vstupu do bytu výlučne a len z dôvodu prevzatia si jej osobných vecí a vecí maloletej L., nikdy sa nedomáhala užívania bytu a už vôbec nikdy nekomunikovala nezhody ohľadne spôsobu užívania ich spoločného bytu (s výnimkou požiadavky odovzdať kľúče od bytu, ktorého zámok bol nútený z dôvodu správania samotnej navrhovateľky vymeniť, aby tak ochránil svoju osobnú a duševnú integritu). Keďže navrhovateľka do bytu opakovane mala umožnené vstúpiť za prítomnosti tretích osôb a najčastejšie príslušníkov Policajného zboru SR, ktorých opakovane privolávala demonštratívne samotná navrhovateľka, pričom si navrhovateľka vždy z bytu vzala veci, ktoré označila, resp. našla pri umožnenom vstupe do bytu, a z dôvodu, že odporca tvrdí, že v byte sa nenachádzajú žiadne veci osobnej povahy navrhovateľky, ktoré by si mohla navrhovateľka z bytu prevziať, odporca podal dňa 7.10.2021 návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Dôkaz: návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Poukázal na to, že spolu s navrhovateľkou sa od júla 2021 podrobujú súdom uloženému výchovnému opatreniu - psychologickému poradenstvu (na základe Uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/256/2020), rovnako ho navrhovateľka atakuje množstvom e-mailov takmer na každodennej báze, avšak až do 5.1.2022, do dňa doručenia uznesenia súdu prvej inštancie, nebol zo strany navrhovateľky požiadaný o sprístupnenie bytu za účelom jeho užívania. Ak by ho navrhovateľka s touto požiadavkou oslovila, istotne by sa okamžite obrátil so svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia na súd, a to aj z dôvodov opísaných samotnou navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vyhrotené vzťahy medzi účastníkmi konania a neustále obviňovanie jeho osoby z nevhodného a násilného konania, poškodzovanie jeho dobrej povesti a jeho mena pred rôznymi orgánmi štátnej správy). Ak súd prvej inštancie dospel k záveru o existencii nezhôd vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti (nie o spôsobe užívania bytu) na základe jeho listu zo dňa 4.11.2021, ktorý doručil právnej zástupkyňi navrhovateľky ako reakciu na jej návrh Dohody na vyporiadanie zaniknutého BSM, táto nezhoda sa netýka užívania bytu ako takého, ale týka sa rozdielnej predstavy bývalých manželov v otázke vyporiadania ich zaniknutého BSM, čo je možné riešiť iba podaním žaloby o vyporiadanie BSM na príslušný súd SR v konaní vo veci samej, a nie formou nariadenia neodkladného opatrenia prostredníctvom uloženia povinnosti mne odporcovi umožniť vstup navrhovateľke do bytu za účelom užívania všetkých miestností v byte, vrátane jeho spálne. V žiadnom prípade sa však nejedná o dôkaz o pretrvávajúcich nezhodách o spôsobe užívania bytu a takúto konštatáciu súdu prvej inštancie považoval za nekorektnú a nezodpovedajúcu obsahu spisu a

skutkovému stavu veci. Nemal za zrejmé, aký vplyv na dôvodnosť rozhodnutia má skutočnosť, že v byte má vedený trvalý pobyt jeho matka. Jeho matka má v tejto nehnuteľnosti vedený trvalý pobyt ešte z obdobia, kedy bola spolu s jeho otcom vlastníčkou tohto bytu, o čom navrhovateľka vždy vedela, súhlasila s podmienkami kúpy bytu (že zostane jej matke vedený trvalý pobyt na ich adrese) a navrhovateľka nikdy nevzniesla požiadavku, aby spoločne odhlásili trvalý pobyt jeho matke. V tejto časti ide o ničím nepodložené tvrdenie navrhovateľky, ktoré si však súd prvej inštancie osvojil za preukázané, hoci navrhovateľka súdu nepredložila žiaden listinný dôkaz. Za absurdné a predovšetkým arbitrárne zdôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie považoval, že súd nariaďuje v poradí ďalšie neodkladné opatrenie z dôvodu údajného „nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu o uložení povinnosti odporcovi odovzdať kľúč od vchodových dverí do predmetnej nehnuteľnosti navrhovateľke“ a týmto odôvodňuje potrebu upraviť pomery strán sporu formou v ďalšieho neodkladného opatrenia, ktoré je však svojím charakterom diametrálne odlišné ako pôvodné neodkladné opatrenie, keďže rozhodnutie súdu, na ktoré súd prvej inštancie poukazuje vo svojom odôvodnení sa týka uloženia povinnosti za účelom prevzatia si osobných vecí z bytu a netýka sa žiadneho ďalšieho spôsobu užívania bytu ako takého zo strany navrhovateľky. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím ani nezrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020, ak dospel k záveru, že je potrebné mu uložiť inú povinnosť formou neodkladného opatrenia ako tú, ktorá jeho osobe bola na návrh navrhovateľky uložená rozhodnutím 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020. Rovnako od 28.9.2020 mohla navrhovateľka, ak tvrdila, že medzi nimi pretrvávajú rozpory v otázke spôsobu užívania bytu, podať žalobu vo veci samej (o výkone práv a povinností k spoločnej veci) a mohla sa na súd obrátiť s konkrétnymi požiadavkami, ako má podľa nej súd upraviť otázku užívania ich spoločnej nehnuteľnosti, ak tvrdí, že sa nedokážu dohodnúť. Navrhovateľka však takto nekonala v čase trvania ich manželstva, keďže počas konania o rozvod manželstva pred súdom predstierala svoj strach z jeho osoby, neustále ho osočovala a obviňovala a rovnako tak tvrdila, že dcéra ho odmieta a nemôže tak realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti. Dokonca na neho na OO PZ Bratislava Petržalka - juh aj trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby, pričom v tejto veci vzhľadom na obsah spisu nebolo začaté ani konanie vo veci. Až po rozvode manželstva a zániku BSM podáva navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdí, že zrazu (po rozvode manželstva, zániku BSM a za extrémne vyhrotených vzťahov medzi nami bývalými manželmi) chce užívať byť spolu s ním a rovnako prezentuje existenciu nezhôd vo vzťahu k užívaniu bytu, avšak súdu prvej inštancie nepredložila žiaden listinný dôkaz preukazujúci jej tvrdenia. Navrhovateľkou predložený výpis z účtu ako dôkaz svedčiaci o úhradách hypotekárneho úveru rovnako tak svedčí o tom, že na splácanie hypotekárneho úveru začala prispievať až po jej odchode zo spoločnej domácnosti, nikdy predtým však žiadnymi platbami na splácanie tohto ich spoločného záväzku však neprispievala. Pravdivou nie je ani informácia, že sa do bytu, v ktorom aktuálne býva so svojim otcom, (s ktorým podľa obsahu iných súdnych spisov majú výborný vzťah, mieni vrátiť matka navrhovateľky, s ktorou nemá údajne dobrý vzťah. Oslovil matku navrhovateľky a požiadal ju o poskytnutie informácie, či takéto tvrdenie navrhovateľky sa zakladá na pravde. Matka navrhovateľky však poprela takúto informáciu, že by sa mienila nasťahovať do bytu k svojmu manželovi a navrhovateľky, o čom predložil čestné prehlásenie matky navrhovateľky pani F. P. zo dňa 6.1.2022. Navrhovateľka má tak aj naďalej riadne vyriešenú bytovú otázku a žiadna zmena pomerov na jej strane, ktorá by odôvodňovala okamžitú úpravu pomerov medzi stranami z tohto dôvodu, nenastala a dokonca poukazujem na klamlivé a účelové tvrdenie navrhovateľky, že sa nachádza spolu s maloletou dcérou v neznesiteľnej situácii, ak by sa jej matka do bytu nasťahovala, čo však nie je pravdou a takáto situácia je čisto hypotetická. Rovnako tak nie je pravdivou informáciou to, že by matka samotnej navrhovateľky nemala s navrhovateľkou dobrý vzťah. Tento navrhovateľka označuje za dobrý alebo zlý podľa toho, ako jej to v ktorej situácii vyhovuje. Dôkaz: čestné prehlásenie pani F. P. zo dňa 6.1.2022. Vo vzťahu k spomenutému začatému exekučnému konaniu na vymoženie nepeňažného plnenia v zmysle Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020 podal dňa 7.10.2021 návrh na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, o čom navrhovateľka súd vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia účelovo neinformovala, keď ako prílohu k návrhu priložila iba upovedomenie o začatí exekúcie, čím sa usilovala navodiť stav, že nerešpektuje rozhodnutie súdu, čo však nie je pravdou. Navyše rovnako ako navrhovateľka má právo na súdnu ochranu, k čomu využil zákonný a legitímny postup v podobe návrhu na zastavenie exekúcie. Odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie o uložení v poradí ďalšieho neodkladného opatrenia zdôvodňuje tvrdeniami navrhovateľky o nerešpektovaní inej mu uloženej povinnosti prostredníctvom iného rozhodnutia považoval odporca za šikanózne a neprimeraným spôsobom zasahujúce do jeho práv, navyše vytvára aj procesný zmätko vo vydávaných rozhodnutiach a vytvára tak prostredie právnej neistoty. Poukázal na správanie navrhovateľky, ktorá mu iba účelovo a bez reálneho záujmu o dosiahnutie dohody prostredníctvom svojho právneho

zástupcu zaslala návrh Dohody na vyporiadania zaniknutého BSM, pričom po obdržaní jeho odpovede a protinávru sa už viac neozvala, nenavrhla žiadne mimosúdne rokovanie, ale rovno sa obrátila na súd so svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého sa prvýkrát dozvedel o jej záujme ich spoločnú nehnuteľnosť po takmer 3 rokoch užívať. Navrhovateľka pritom nemala jediný dôvod obrátiť sa na súd s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže jej navrhovel spôsob korektného vyporiadania ich zaniknutého BSM, avšak z reakcie navrhovateľky je mu už teraz jasné, že nemá úprimný záujem o dohodu medzi nimi a mieni aj ďalej pokračovať vo vyhrocovaní ich vzťahov a poškodzovať tak práva ich spoločného maloletého dieťaťa. Uviedol, že navrhovateľka neurobila jediný úprimný krok smerujúci k upokojeniu ich vzťahov, či už ako bývalých manželov alebo ako rodičov, neustále hrotí konfliktné vzťahy, tvrdošijne a bezdôvodne mu bráni v stretávaní sa s ich spoločnou dcérou a najnovšie namiesto toho, aby buď vyvolala mimosúdne rokovania, ktoré by viedli k uzatvoreniu Dohody o vyporiadaní BSM alebo k dohode o užívaní bytu (čo je úplne nová požiadavka navrhovateľky, ktorú mu nikdy pred doručením uznesenia dňa 5.1.2022 nekomunikovala), podáva v poradí ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému súd prvej inštancie bez ďalšieho vyhovel. Súd prvej inštancie, napriek tomu, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne vyplýva, že od posledného rozhodnutia súdu o nariadení neodkladného opatrenia (Okresného súdu Bratislava V č.k. 24C/50/2020-32 zo dňa 28.9.2020) došlo k zjavnej zmene pomerov strán sporu, keďže zaniklo ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a je možné toto vyporiadať buď dohodou alebo rozhodnutím súdu, a napriek tomu, že súd lustráciou zistil, že navrhovateľka nepodala žalobu o vyporiadanie zaniknutého BSM na súd, ako aj napriek tomu, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia jednoznačne vyplýva, že spolužitie navrhovateľky podľa jej slov s ním v ich spoločnom byte bolo pre ňu „veľmi náročné“; - dokonca podľa slov navrhovateľky mal na ňu neustále vyvíjať psychický nátlak, deptať ju, ponižovať, nahrávať 24 hodín denne na telefón, či fyzicky inzultovať tým, že ju mal udrieť do čela, a to všetko pred očami a za prítomnosti mal. dcéry (ktorá aktuálne dovŕšila iba X rokov, pričom k týmto skutkom malo podľa tvrdení navrhovateľky dochádzať v ich spoločnej domácnosti v rokoch 2018 - 2019), aj jeho matku (ktorá prišla na návštevu po niekoľkých rokoch) obviňuje vo svojom podaní z fyzického napadnutia, atď... súd prvej inštancie vyhodnocuje ako naliehavú potrebu upraviť ich pomery tak, že mu za vyššie uvedeného skutkového stavu ukladá povinnosť umožniť navrhovateľke užívať všetky miestnosti v ich byte vrátane spálne, v ktorej sám spáva, čím súd prvej inštancie neadekvátnym spôsobom zasahuje do jeho intímnej zóny, čo považuje za taký neprimeraný až absurdný zásah súdu prvej inštancie, ktorý nemá obdobu a ktorý je ďaleko za hranicou nevyhnutného rozsahu ochrany práv navrhovateľky. Súd prvej inštancie sa uvedenými tvrdeniami navrhovateľky v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal, absolútne nereflektuje obavy navrhovateľky z jeho osoby a z jeho údajného dlhodobého nevhodného správania sa nielen k nej, ale aj k maloletej dcére. Súd prvej inštancie mu ukladá povinnosť umožniť užívať navrhovateľke spoločnú spáľňu za takýchto vyhrotených vzťahov medzi nimi bývalými manželmi, pričom nijakým spôsobom sa nezaobrá otázkou primeranosti takéhoto zásahu súdu do ich práv a vzťahov ako takých a už vôbec sa nezaobrá dopadom opätovne zdieľanej domácnosti na emocionálne prežívanie ich maloletej dcéry a jej najlepšieho záujmu. Mal za to, že bolo povinnosťou súdu sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať aj s týmito tvrdeniami navrhovateľky a predovšetkým, vzhľadom na vážne tvrdenia a obvinenia navrhovateľky, tieto reflektovať aj v samotnom výroku a odôvodnení svojho rozhodnutia. Zastával názor, že nie je možné porozumieť tomu, čo chce navrhovateľka docieľať nastahovaním sa do ich spoločnej nehnuteľnosti a nastahovaním sa do jeho postele v spálni, nerozumie, prečo chce opätovne ňou popísanému správaniu z jeho strany vystavovať jednak seba a predovšetkým ich maloletú dcéru L.. Takéto vysvetlenie nevyplýva ani z obsahu samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a podľa neho ani súdu prvej inštancie nie je zrejmalá motivácia samotnej navrhovateľky, čo však súd prvej inštancie ponechal ako nepovšimnuté a v záujme uľahčenia si rozhodovacieho procesu právo navrhovateľky odvinul výlučne a len z existencie jej vlastníckeho práva. Po tých rokoch neustáleho obviňovania a poškodzovania jeho mena a dobrej povesti zo strany navrhovateľky existujú iba dve vysvetlenia jej motivácie, a síce, prvá možnosť, že si všetky obvinenia iba účelovo vymyslela, aby ho mohla zdiskreditovať v očiach súdu a tým mu znemožniť riadne sa starať o ich maloletú dcéru alebo druhá možnosť, že chce cielene a premyslene páchať na ňom šikanu a vystavovať ho tak psychickému násiliu z jej strany. Navrhovateľka svojím správaním, ohováraním a osočovaním presahuje všetky hranice normálneho a akceptovateľného správania sa medzi ľuďmi a predovšetkým medzi rodičmi maloletého X ročného dieťaťa, jej motivácie a zámery sú nejasné a nečestné, zneužíva jednak svoje postavenie preferenčného rodiča a rovnako tak postavenie ženy ako verejnosťou bežne vnímaného slabšieho pohlavia a usiluje sa pred príslušnými orgánmi SR spraviť z neho násilníka a agresora a zo seba obeť jeho nevhodného správania. názor, že neustálym iniciovaním ďalších konaní pred súdmi SR zneužíva už aj svoje právo byť účastníkom

konania a v tomto prípade by mal súd aplikovať základný princíp CSP uvedený v článku 5 CSP, v zmysle ktorého „Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní.“ Uviedol, že navrhovateľka voči nemu iniciovala pred súdmi SR niekoľko konaní (o rozvod manželstva - vedené pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 20P/32/2019, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva - vedené pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 20P/59/2019, konanie o uloženie výchovného opatrenia - vedené pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 20P/256/2020), pričom v každom jednom jej podaní adresovanom súdu deklarovala svoj strach z neho, detailne popisovala ňou vymyslené nevhodné jeho správanie, či už voči nej alebo voči ich maloletej dcére, ktoré sa však nikdy nepreukázali a zostali vždy iba v polohe tvrdení navrhovateľky, ktorá sa však nedokáže zastaviť pokračovaní v týchto aktivitách ani po takmer 4 rokoch takéhoto konania. Navrhovateľka opakovane poukazovala na to, že dcéra ho odmieta, že je traumatizovaná ich konfliktom, že sa pocikáva, dokonca aj to, že mal dcéru sexuálne zneužívať, atď.. Doložil príkladmi (keďže podaní navrhovateľky adresované súdom SR existuje niekoľko desiatok) niektoré z podaní navrhovateľky, resp. listinné dôkazy zakladané do súdnych spisov z jej strany alebo tvoriace obsah súdnych spisov, prípadne aj zápisníc z pojednávania a rozhodnutia súdov pre ucelenú predstavu o forme, akú navrhovateľka používala voči nemu za uplynulé 4 roky. Keď sa vyhýbal akémukoľvek stretávaniu s ňou a akejkolvek komunikácii, aby ho nemohla úmyselne a klamlivo obviňovať z hrubého a nevhodného správania, s takýmto jeho konaním nebola rovnako spokojná a pred súdmi ho začala obviňovať z toho, že ju ignoruje a s ňou nekomunikuje, opätovne zneužívala postavenie preferenčného rodiča a tvrdila, že keď s ňou nekomunikuje, nemôže sa ani stretávať s ich dcérou. Poukázal aj na skutočnosť, že navrhovateľka najskôr podala návrh na rozvod manželstva, tvrdila, že sa ho bojí, že musela pred ním utiecť do A.I. C. a že ju mal deptať a psychizovať, atď... no následne na pojednávaní dňa 13.2.2020 žiadala súd o intervenciu v manželskej poradni s cieľom pokúsiť sa o obnovu manželského spolužitia. Rovnako tak trvala na tom, že sa môže stretávať s dcérou výlučne a len v jej prítomnosti, hoci ona prezentovala strach z neho a nešťítila sa tento prejavovať pred očami samotnej dcéry, ktorá preberala jej emócie a opakovala jej správanie voči nemu, hoci tomu vôbec nerozumela. Takéto chovanie bolo a je nezrozumiteľné nielen jemu, ale aj samotnému súdu a kolíznemu opatrovníkovi. Súd v tejto veci nariadil znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že „matka ako rezidenčný rodič nemá dostatočné rodičovské kompetencie v zmysle rešpektovania rodičovskej role otca a efektívneho motivovania L. k štandardnému rozsahu stretávania dieťaťa s otcom. Maloletá uviedla pozitívny postoj k matke a negatívny, obviňujúci a odmietavý postoj k otcovi s prítomným sprievodným demonštratívnym pomočováním v prítomnosti otca avšak bez adekvátnej emočnej reaktivity.“ Rovnako sa zachovala aj v prípade konania iniciovaného z jej strany o uloženie výchovného opatrenia, kedy najskôr tvrdila, že sú splnené dôvody na uloženie výchovného opatrenia, no po rozvode manželstva vzala svoj návrh späť. Navrhovateľka sa doslova vyžíva „ľahaním jeho osoby po súdoch“, čím mu aj vytvára nezmyselné a absurdné výdavky spojené s nevyhnutnosťou brániť sa a preto aj využívať platené právne služby. Dôkaz: podania navrhovateľky zakladané do súdnych spisov vedených pred Okresným súdom Bratislava V pod č.k. 20P/32/2019, 20P/59/2019 a 20P/256/2020, zápisnice z pojednávania, rozhodnutia súdov. Vzhľadom k tomu, že vyššie popísané správanie navrhovateľky trvá už dlhodobo, v takejto intenzite už od leta 2018, kedy ho svojimi nepravdivými obvineniami adresovanými rôznym osobám a inštitúciám vrátane súdov SR, ako aj privolávaním policajných hliadok do miesta bydliska a v neposlednom rade aj podaním trestného oznámenia na jeho osobu (pre skutok týrania blízkej a zverenej osoby), jeho ako bývalého manžela a otca maloletej L. vystavuje neznesiteľným situáciám, kedy neadekvátnym spôsobom zasahuje do jeho psychickej, emocionálnej a duševnej integrity. Okrem toho, že poškodzuje jeho povest' pred rôznymi osobami a inštitúciami, cielene aj deštruuje jeho vzťah s ich maloletou dcérou, v ktorej vypestovala pocit, že je osoba, ktorej sa musí báť a odmietať ju. Nedisponuje zápisnicou o podaní trestného oznámenia zo strany navrhovateľky, keďže nebol oprávnený ako svedok od orgánov činných v trestnom konaní túto získať. Preto navrhol odvolaciemu súdu, aby vykonal dopyt na OR PZ Bratislava V za účelom jednak získania všetkých podnetov zo strany navrhovateľky proti jeho osobe a rovnako tak všetky záznamy z dennej udalosti za obdobie rokov 2019 - 2022, aby si odvolací súd mohol riadne zistiť skutkový stav veci a motiváciu samotnej navrhovateľky predtým, než poskytne ochranu jej právam. Mal za to, že ukladaním mu povinnosti zo strany súdu súd iba podporuje navrhovateľku v jej správaní a navrhovateľka nadobúda pocit oprávnenosti jej správania voči jeho osobe, ako aj voči ich spoločnému dieťaťu. Uloženie mu povinnosti umožniť navrhovateľke užívať spolu s ním ich spoločný byt je v príkrom rozpore s jeho základnými právami, ako aj právami ich maloletého dieťaťa, ktorému navrhovateľka aktuálne nedovolí sa s ním stretávať, pričom tvrdí, že dcéra styk s

ním odmieta. Ich dcéra je traumatizovaná už iba prítomnosťou rodičov, preto samotným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka jednoznačne preukazuje súdu, že jej vôbec nezáleží na potrebách iných, dokonca ju nezaujímajú ani potreby ich maloletého dieťaťa, keď je schopná dcéru vystaviť ich opätovnému konfliktnému spoluzitiu. Týmto mu navrhovateľka jednoznačne dokazuje, že nehodlá konať v najlepšom záujme ich spoločnej dcéry a využije všetky možnosti dané jej zákonom, aby mu mohla škodiť. Správa sa voči nemu násilne, celkom očividne a úmyselne narúša jeho duševnú, emocionálnu a psychickú integritu, keď ho neustále vystavuje situáciám, kedy sa musí vyvíňovať zo správania, ktorého sa nedopustil a preto súd nemôže za takýchto okolností prioritizovať výlučne a len vlastnícke právo navrhovateľky na úkor jeho základných ľudských práv a základných slobôd, medzi ktoré nepochybne patrí aj právo na zdravie, život, ochrana súkromia a rodinného života, ako aj právo nebyť vystavovaný násiliu. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijakým spôsobom nedotýka otázky primeranosti a nevyhnutnosti nariadeného neodkladného opatrenia vo vzťahu k jeho základným ľudským právam a slobodám, resp. otázky nevyhnutného rozsahu mu ukladanej povinnosti. „Právo nebyť vystavovaný násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pretože je zaručené aj Ústavou SR, ktorá zakotvuje právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čo v sebe zahŕňa aj právo na pokojný rodinný život. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násilia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu“ (25Co/24/2021 KS Trnava) „Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, apod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násilia. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a má za následok telesnú, ako aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrášovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násilím je aj nezabránenie násiliu“ (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012) V zmysle uvedených definícií násilia a jeho jednotlivých druhov, odporca tvrdil, že navrhovateľka sa jednoznačne voči nemu správa násilne a koná v rozpore s dobrými mravmi, čo by mal súd reflektovať aj vo svojich rozhodnutiach a neposkytnúť navrhovateľke ochranu jej vlastníckeho práva formou nariadeného neodkladného opatrenia. Správanie žalobkyne sekundárne viktimizuje aj maloletú dcéru, ktorá je neustále konfrontovaná s konfliktom lojality a je očitým svedkom neúcty a nerešpektu jedného rodiča k druhému. Navrhovateľka má v súčasnej dobe (nepretržite od mája 2019) vyriešenú svoju bytovú otázku, ich spoločný byt opustila dobrovoľne v apríli 2019 pod zámienkou, že jej ubližuje, čo nebolo do dnešného dňa žiadnymi štátnymi orgánmi preukázané, a týmto sa aj dobrovoľne rozhodla vzdať sa práva užívania predmetného bytu. Do doručenia nariadeného neodkladného opatrenia dňa 5.1.2022 nemal žiadnu vedomosť o záujme navrhovateľky užívať spoločný byt, keďže táto od apríla 2019 konštantne

tvrdila, že sa ho bojí a že nemá záujem užívať spoločnú nehnuteľnosť, kým ju užíva on. Pokiaľ ide o otázku jej vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti, táto bude (vzhľadom na zánik BSM rozvodom) s konečnou platnosťou vyriešená v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V pod sp. zn. 50C/5/2022, keďže sa obrátil na príslušný súd so žalobou o vyporiadanie zaniknutého BSM okamžite po tom, čo prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zistil, že navrhovateľka nebude pokračovať v žiadnom procese mimosúdneho rokovania o vyporiadanie ich zaniknutého BSM formou dohody, ale bude nevyhnutné, aby vo veci rozhodol súd. Bol toho názoru, že navrhovateľke nemôže byť spôsobená žiadna ujma tým, že nebude do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie zaniknutého BSM aj naďalej spoločnú nehnuteľnosť, keďže ide o stav trvajúci od apríla 2019 a navrhovateľka nijakým spôsobom súdu nepreukázala, že by jej v dôsledku jeho konania mala byť spôsobená akákoľvek ujma alebo škoda a hlavne súdu prvej inštancii nevysvetlila, prečo sa užívania bytu nedožadovala skôr ešte počas trvania manželstva. Naopak, ak by odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, týmto ho vystaví neznesiteľnému správaniu a psychickému nátlaku zo strany navrhovateľky a predovšetkým vystaví ich spoločné maloleté dieťa konfliktnému a nezdravému výchovnému prostrediu, ktoré môže vážnym spôsobom negatívne ovplyvniť jeho ďalší psychický, fyzický a emocionálny vývoj. Takéto rozhodnutie súdu nemožno preto považovať za spravodlivé a vedúce účastníkov konania k rozumnému usporiadaniu ich vzťahov, ani ako zasahujúce do jeho základných práv v primeranom rozsahu a v neposlednom rade ani za rozhodnutie, ktorým sa sleduje legitímny cieľ. V súvislosti s uvedeným odporca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov SR, v zmysle ktorej „nariadenie predbežného opatrenia je spravidla spojené so zásahom do vlastníckeho práva, pričom podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Nariadenie predbežného opatrenia môže byť aj zásahom do práva na ochranu rodinného či súkromného života. Z týchto dôvodov je preto vtedy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ“ (I. ÚS 657/2014).

12. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu odporcu nesúhlasila s jeho tvrdeniami a považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, riadne odôvodnené, v súlade s platnými právnymi predpismi upravujúcimi ako inštitút nariadenia neodkladného opatrenia tak i upravujúcimi postup súdu v prípade nezhody manželov o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva. Nezhody medzi bývalými manželmi o právach a povinnostiach vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré doposiaľ nebolo vyporiadané a teda i nezhody v otázke užívania predmetnej nehnuteľnosti, riadne osvedčila viacerými listinnými dôkazmi. I zo samotného obsahu odvolania odporcu voči uzneseniu súdu prvej inštancie je zrejmé, že medzi sporovými stranami vo veci užívania predmetnej nehnuteľnosti, keď sám odporca navrhuje uznesenie súdu prvej inštancie v odvolacom konaní zmeniť a jej návrh zamietnuť zamietne, ev. zmeniť a navrhovateľku dočasne vylúčiť z užívania predmetnej nehnuteľnosti s poukazom na údajné násilie, ktorého sa má navrhovateľka voči odporcovi dopúšťať iniciovaním súdnych konaní. Argumentáciu odporcu, jeho procesnú obranu označila za absurdnú, v rozpore s platnou právnou úpravou, pričom ako najhlavnejší argument odporca uvádza neprimeraný zásah do jeho vlastníckych práv. Odporca však podľa nej absolútne opomína skutočnosť, že práve on je osobou, ktorá neprimeraným spôsobom zasahuje do vlastníckeho práva navrhovateľky, keď predmetnú nehnuteľnosť, patriacu do bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov, užíva výlučne on, napriek tomu, že navrhovateľka sa riadne podieľa na úhrade pomernej časti splátky hypotekárneho úveru, po jej nútenom odchode z predmetnej nehnuteľnosti okamžite vymenil zámok na vchodových dverách do predmetnej nehnuteľnosti a od poštovej schránky, kam bola a aj v súčasnosti je jej doručovaná pošta, vzhľadom na skutočnosť, že tam má evidovaný trvalý pobyt, napriek nariadenému neodkladnému opatreniu, sp.zn. 24C/50/2020 32, odporca si nesplnil svoju povinnosť uloženú mu týmto neodkladným opatrením a do dnešného dňa, napriek prebiehajúcemu exekučnému konaniu jej predmetné kľúče od nehnuteľnosti a od poštovej schránky neodovzdal, rovnako si neplnil ani povinnosť mu uloženú rovnakým neodkladným opatrením v rozsahu umožnenia jej vstupu do tejto nehnuteľnosti za účelom prevzatia vecí svojich a maloletej dcéry, kedy musela viackrát privolať hliadku polície, a až následne odporca tento vstup umožnil. Opísaným konaním, i s poukazom na obsah odvolania podaného odporcom je zrejmé, že medzi sporovými stranami existuje nezhoda v otázke užívania spoločného majetku - bytu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov, ktorý počnúc aprílom 2019 užíva výlučne odporca a ktorý svojim konaním, ktoré navrhovateľka riadne osvedčila predloženými listinnými dôkazmi svojvoľne, bez legitímneho dôvodu, vylúčil z užívania predmetnej nehnuteľnosti a v užívanie tejto nehnuteľnosti jej dlhodobo bráni. Uvedené je preukázané najmä tým, že odporca si nesplnil ani len svoju

povinnosť uloženú mu rozhodnutím súdu, spočívajúcu v odovzdaní jej kľúčov od tejto nehnuteľnosti a rovnako i jeho komunikáciou s riaditeľom OR PZ BA V zo dňa 17. - 19.2021, v zmysle ktorej „a pre ktoré nemôžem dovoliť, aby disponovala kľúčmi od nášho bytu a nevstupovala do bytu bez svedka - tretej osoby“. Poukázala na čl. 20 ods. 1 a 2 Ústavy SR, § 123 Občianskeho zákonníka a konštatovala, že z podstaty vlastníckeho práva vyplýva právo vlastníkovi vec držať, užívať a nakladať s ňou. Aktuálnym konaním odporcu tento zneužíva svoje spoluvlastníctvo na úkor navrhovateľky, ktorá je rovnako spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, ktorej konaním odporcu spočívajúcim vo výmene zámku a neodovzdaním kľúčov od tejto je jej dlhodoboznemožňované do tejto nehnuteľnosti vstupovať, užívať ju, vykonávať svoje práva z titulu spoluvlastníctva tejto nehnuteľnosti. Okrem jej práv vstupovať do nehnuteľnosti a užívať ju, má z titulu existencie bezpodielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti aj povinnosť sa o túto starať a zabezpečovať jej riadnu údržbu a predchádzať prípadným škodám na majetku svojom ako aj ostatných osôb, ktoré by mohli vzniknúť. Tým, že jej odporca bráni vstupovať do nehnuteľnosti tým, že jej doposiaľ, i napriek vykonateľnému a právoplatnému neodkladnému opatreniu, neodovzdal kľúč od predmetnej nehnuteľnosti, jej nielen bráni vo výkone jej práv, ale aj vo výkone jej povinností.

Navrhovateľka ako bezpodielový spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti nemôže riadne plniť povinnosti, ktoré jej z takéhoto vlastníctva vyplývajú. V prípade vzniku škody na byte alebo technickej poruchy, ktorá by mala za následok vznik škody na susedných domoch, nebola by schopná účinne takýmto škodám zabrániť, nakoľko jej vstup do predmetnej nehnuteľnosti je znemožnený tým, že nedisponuje ani len kľúčmi od nej. Na strane druhej by však ako bezpodielový spoluvlastník tejto nehnuteľnosti zodpovedala za takto vzniknutú škodu. Poukázala na ust. 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd. Tieto nezhody sa môžu týkať napríklad rozsahu a spôsobu užívania spoločnej veci, dispozícií s vecou, alebo vynakladania prostriedkov na udržanie a zachovanie spoločnej veci alebo iných práv a povinností vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva. Nezhody môžu vznikať nielen za trvania manželstva a existencie bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj v čase, keď toto bezpodielové spoluvlastníctvo síce zaniklo, ale ešte nedošlo k jeho vysporiadaniu, prípadne sa neuplatnila domnienka ustanovená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Uviedla, že v uvedených prípadoch môže každý z manželov podať návrh na súd, aby rozhodol o spornom výkone práv a povinností k spoločnej veci. Pri tomto rozhodovaní sa uplatňuje konštrukcia, že každý z manželov je úplným vlastníkom veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva. Vzťahy medzi manželmi možno na návrh jedného z nich upraviť aj dočasne, a to vydaním neodkladného opatrenia (§ 325 CSP). Pri jeho vydaní treba rešpektovať zásadu rovnoprávného postavenia oboch manželov pri užívaní spoločnej veci, z ktorej vyplýva, že podiel každého u nich by mal byť zásadne rovnako veľký. Nemožno však, a to ani výnimočne, vydať neodkladné opatrenie takého obsahu, ktorým by bol jeden z manželov z užívania veci dočasne vylúčený. Odporca, zneužíva bezpodielové spoluvlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti, vedome jej znemožňuje vstupovať do nej, užívať ju. Dané je preukázané a osvedčené i samotným obsahom odvolania odporcu. Akékoľvek naštrbenie vzťahov neopravňuje žiadneho zo spoluvlastníkov brániť druhému spoluvlastníkovi vo výkone svojich práv a povinností vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva. Zo strany odporcu ide o zneužívanie práva a to na úkor navrhovateľky, ktorej je konaním odporcu dlhodoboznemožňované vstupovať do nehnuteľnosti, užívať ju, a to napriek tomu, že má k tejto nehnuteľnosti preukázané spoluvlastnícke právo. Navrhovateľka je bezpodielová spoluvlastníčka nehnuteľnosti, ktorá nemôže užívať túto nehnuteľnosť a nemôže do nej ani len vstupovať nakoľko nedisponuje kľúčmi od nej z dôvodu, že odporca na nej vymenil zámok, kľúče navrhovateľke neodovzdal a to ani napriek nariadenému neodkladnému opatreniu. Je pravdou, že v konaní vedenom súdom prvej inštancie pod sp. zn. 24C/50/2020 uviedla, že nemá záujem o užívanie predmetného bytu pokiaľ tento byt užíva odporca. Avšak situácia sa zmenila, nakoľko disponuje informáciami, že jej matka by sa mala vrátiť do bytu, ktorý aktuálne užíva spolu s mal. dcérou a svojim otcom. Ako uviedla už v samotnom návrhu zo dňa 25.11.2021, so svojou matkou nemá dobrý vzťah, jej matka podávala v prebiehajúcich konaniach vo veci úpravy práv a povinností k maloletej L. čestné prehlásenia, že nie je dobrá matka, je pre maloletú dcéru nebezpečná, je psychicky chorá a ďalšie tak, aby v týchto konaniach podporila práve odporcu. I z uvedeného dôvodu je potrebné, aby odvolací súd neprihliadal na prehlásenie jej matky, predložené odporcom v prílohe jeho odvolania, nakoľko je zrejmé, že toto je účelové, výlučne za účelom podporenia argumentácie odporcu o neexistencii dôvodu pre nalievajú úpravu pomerov sporových strán nariadením predmetného neodkladného opatrenia. Uviedla, že nemá vyriešenú bytovú otázku, nemá s mal. L. kde bývať, a to napriek tomu, že je bezpodielovou spoluvlastníčkou 3-izbového bytu, ktorý je aktuálne užívaný výlučne odporcom a ktorého konaním je znemožňované navrhovateľke jeho užívanie.

Tvrdenia odporcu, že súd prvej inštancie neprimeraným spôsobom zasiahol do jeho vlastníckych práv, či intímnej sféry, ak umožnil navrhovateľke užívať spoločnú spáľňu, sú nelegitímne. Ako bolo uvedené, čo nepopiera ani sám odporca, ide o trojizbový byt, pričom odporca napriek nariadenému neodkladnému opatreniu môže užívať ďalšiu izbu nachádzajúcu sa v predmetnej nehnuteľnosti. Z odvolania odporcu je nepochybne preukázané, že odporca vníma svoje spoluvlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti ako absolútne, a to na úkor spoluvlastníckeho práva navrhovateľky, ktorú doslova na základe vlastnej úvahy a konania vylúčil nedobrovoľne z jej užívania. Dané absolútne osvedčuje dôvodnosť nariadenia predmetného neodkladného opatrenia tak, ako toto nariadil súd prvej inštancie. K tvrdeniam odporcu, v zmysle ktorých sa má navrhovateľka dopúšťať na odporcovi násilia, pre ktoré má byť vylúčená z užívania predmetnej nehnuteľnosti, uviedla, že tieto tvrdenia odporca nepreukázal a tieto sú jeho účelovou obranou vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu. Mala za osvedčené, že medzi bývalými manželmi existujú nezhody ohľadne užívania predmetného bytu, ktoré odôvodňujú aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak dôjde medzi manželmi k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd tak ako dané vyhodnotil i súd prvej inštancie keď nariadil predmetné neodkladné opatrenie. Aktuálne prebieha na súde prvej inštancie konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov. Toto konanie je vedené pod sp. zn. 50C/5/2022. Vzhľadom na prebiehajúce konanie navrhovateľka navrhuje, aby odvolací súd ohraničil trvanie predmetného neodkladného opatrenia na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzajúce z platnej právnej úpravy, účelovú procesnú obranu odporcu, z ktorej je rovnako osvedčená nezhoda bývalých manželov vo veci užívania spoločnej nehnuteľnosti navrhla navrhovateľka napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a ohraničiť trvanie neodkladného opatrenia na čas do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 50C/5/2022 a priznal navrhovateľke trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Odporca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu navrhovateľky zotrval na svojom tvrdení, že navrhovateľka ani prostredníctvom svojho Vyjadrenia zo dňa 16.03.2022 žiadnym spôsobom neosvedčila ani nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ani o potrebe naliehavej a nevyhnutnej potreby úpravy pomerov, ako aj existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z uvedeného dôvodu považoval jej návrh za nedôvodný. Samotná navrhovateľka k podstate samotnej veci v jej vyjadrení potvrdzuje, že do podania jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemala záujem o užívanie predmetnej nehnuteľnosti, pokiaľ túto on užíva. Následne uviedla, že „situácia sa zmenila, nakoľko disponuje informáciami, že jej matka by sa mala vrátiť do bytu, ktorý aktuálne užíva spolu s mal. dcérou a svojim otcom.“ K uvedenému uviedol, že navrhovateľka jednak súdu nepredložila jediný listinný dôkaz preukazujúci tieto jej tvrdenia, ani dôkaz, ktorým by ho pred podaním svojho návrhu žiadala o umožnenie užívať jej nehnuteľnosť. Naopak súdu predložil jednoznačný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia o neexistencii dôvodu pre spor o aktuálne užívanie nehnuteľnosti, keďže samotná matka navrhovateľky jej tvrdenia o návrate do bytu, v ktorom navrhovateľka aktuálne býva, vo svojom čestnom prehlásení vyvrátila. Navrhovateľka aktuálne zmenila svoju argumentáciu a žiada súd, aby nevzal do úvahy ním predložený listinný dôkaz, ale iba jej vymyslené tvrdenia o tom, že so svojou matkou nemá dobrý vzťah, čo nemožno považovať za relevantnú argumentáciu k otázke unesenia dôkazného bremena z jej strany vo vzťahu k preukázaniu naliehavej a nevyhnutnej potreby úpravy pomerov prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. Odporca je presvedčený, že navrhovateľka v tejto časti neunesla dôkazné bremeno, čo od nej príslušné ustanovenia CSP žiadajú a preto by mal byť jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, inak by išlo o nezákonný postup súdu. Pridržiaval sa obsahu svojho odvolania v každom bode, pričom tvrdil, že ak navrhovateľka mala za to, že medzi nimi existuje nezhoda v otázke užívania spoločného majetku, mohla a mala podať návrh vo veci samej za trvania manželstva a nie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po rozvode manželstva v čase, keď jej ponúkol spôsob vyporiadania ich zaniknutého BSM, pričom vyporiadanie zaniknutého BSM je najrýchlejšou a najkorektnejšou cestou k vyriešeniu aj všetkých otázok súvisiacich s akýmikoľvek nezhodami v otázke nakladania so spoločným majetkom. Navrhovateľka o takéto riešenie nemá záujem a naopak, všetky spory medzi účastníkmi konania svojím prístupom a postojom iba ďalej rozvíja, prehľbuje a doslova zneužíva postavenie jej ako účastníčky konania. Čo sa týka obáv navrhovateľky o riadnu údržbu spoločného bytu, k tomuto uviedol, že navrhovateľka sa o túto stránku nikdy nestarala a nezabezpečovala, rovnako tak nikdy pred jej odchodom zo spoločnej

domácnosti nehradila splátky hypotekárneho úveru. Od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti sa nikdy ani len nezaujímal o stav spoločnej nehnuteľnosti a už vôbec sa nezaujímal o to, či je potrebné vykonať akékoľvek opravy či bežnú údržbu. Preto považoval túto argumentáciu navrhovateľky za nekorektnú a irelevantnú k otázke preukázania naliehavej úpravy ich pomerov prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. V žiadnom prípade z vlastného rozhodnutia nikdy nevytlúčil navrhovateľku z užívania nehnuteľnosti, táto totižto pri umelom vykonštruovaní krízovej situácie (že je násilník a bojí sa ho, hoci následne sa dožadovala spoločnej prítomnosti aj pri styku s dcérou), dobrovoľne odišla aj spolu s dcérou z ich spoločného bytu (s cieľom narušiť vzťah medzi mnou a našou dcérou) a všetkým zainteresovaným inštitúciám tvrdila, že mu nemôžu oznámiť miesto, na ktorom sa s dcérou zdržiavajú. Musel sa brániť proti vyfabulovaným klamstvám zo strany navrhovateľky, ktorá zasahovala (a neustále zasahuje) do jeho najintímnejšej sféry a jeho psychickej a duševnej integrity. Keďže sa žiadne z osočujúcich tvrdení navrhovateľky nepreukázalo od apríla 2019 a nebol zo strany súdov vylúčený zo starostlivosti o ich dcéru, navrhovateľka začala iniciovať pred súdmi práve tieto konania týkajúce sa údajných sporov o užívanie spoločnej nehnuteľnosti. V situácii, keď ich manželstvo bolo rozvedené, ich BSM zaniklo a navrhovateľke ponúka korektné vyporiadanie, navrhovateľka si doslova vymyslí dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia (údajný návrat jej matky, s ktorou údajne nemá dobrý vzťah, do bytu, v ktorom aktuálne s dcérou od mája 2019 býva) a podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia namiesto toho, aby sme rokovali o našom vyporiadaní BSM. Postoj navrhovateľky je pre odporcu o to viac nezrozumiteľný, že navrhovateľka nie je schopná prevziať na seba zostatok ich spoločného hypotekárneho úveru a zároveň zabezpečiť finančné prostriedky pre účely vyplatenia vyrovnacieho podielu jeho osobe a z tohto dôvodu je jedinou možnosťou, ako vyporiadať ich zaniknuté BSM, že požiada o hypotekárny úver a navrhovateľke vyplatí dohodnutý vyrovnací podiel a zároveň preberie celý zostatok hypotekárneho úveru, samozrejme za predpokladu, že jemu prípadne do výlučného vlastníctva predmetná nehnuteľnosť, užívania ktorej sa navrhovateľka aktuálne domáha prostredníctvom neodkladného opatrenia. Na druhej strane mu samotná navrhovateľka v ich e-mailovej komunikácii vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti uviedla, aby si ju „nechal“. Aj v tomto kontexte správanie navrhovateľky je vysoko špekulatívne a nedá sa mu rozumieť. Dôkaz: e-mailová komunikácia medzi účastníkmi konania. Za aktuálne prebiehajúceho trestného konania, ktoré iniciovala navrhovateľka voči nemu, považuje odporca z jej strany domáhanie sa užívania spoločnej nehnuteľnosti (všetkých izieb) za absurdné, keďže tvrdí pred orgánmi činnými v trestnom konaní, že ju mal psychicky týrať počas ich spoluzitia v jednej domácnosti a ona sa ho stále bojí. Pre účely dokázania jeho tvrdení v odvolaní požiadal odvolací súd, aby vykonal dopyt na príslušné orgány činné v trestnom konaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, mal odporca za to, že navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila, ani nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ani o potrebe naliehavej a nevyhnutnej potreby úpravy pomerov, ako aj existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z uvedeného dôvodu považoval návrh navrhovateľky za nedôvodný a preto žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Vzhľadom na správanie navrhovateľky, ktorá výrazným a nedôvodným spôsobom zasahuje do jeho základných ľudských práv a slobôd, ako aj do jeho osobnostných práv, žiadal odvolací súd, aby vo veci nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by navrhovateľke uložil povinnosť aby nevstupovala dočasne do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B. - F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V.L. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX a žalovanému mi prizná náhradu trov konania vo výške 100 %.

Odporca tiež podaním informoval súd, že dňa 8.2.2022 sa na základe predvolania OR PZ v Bratislave V, odbor kriminálna polícia, 1. oddelenie vyšetrovania dostavil na výsluch ako svedok vo veci novopodaného trestného oznámenia zo strany navrhovateľky, ktorá vo svojom trestnom oznámení tvrdí, že ju mal údajne „týrať“ počas ich spoluzitia, ktoré trvalo do apríla 2019. Bol súčinný a príslušným vyšetrovateľom predložil všetky požadované listinné dôkazy za účelom preukázania jeho tvrdení, avšak týmto poukazuje na správanie navrhovateľky, ktorá na jednej strane sa domáha užívania spoločnej spálne so ním, čomu jej súd prvej inštancie aj prostredníctvom odvolaním napadnutého uznesenia vyhovel, no súčasne podáva trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby, odmieta vyporiadať ich zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a bráni mu v styku s maloletou dcérou. Navrhol odvolaciemu súdu vykonať dôkaz dopytom na OR PZ v Bratislave V, odbor kriminálna polícia, 1. oddelenie vyšetrovania so žiadosťou o poskytnutie informácie o trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS: ORP-815/1-VYS-B5-2021, keďže mu ako svedkovi nebola daná k dispozícii ani zápisnica

o jeho výsluchu ako svedka, a preto objektívne nie je schopný odvolaciemu súdu predložiť listinné dôkazy na preukázanie jeho tvrdení.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

15. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

18. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. Neodkladným opatrením môže súd na návrh strany sporu uložiť druhej strane sporu širokú škálu povinností či obmedzení, o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje v skrátenej lehote (30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a do 30 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolaciemu súdu) bez toho, aby musel vykonávať plnohodnotné dokazovanie (súd spravidla vychádza len z tvrdení a doložených dôkazov. Osvedčovanie - na rozdiel od dokazovania - znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. Preto aj odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu a obsahu spisu, z tvrdení sporových strán a nimi doložených dôkazov, bez vykonávania ďalšieho dokazovania, ktoré pre jeho rozhodnutie ani nebolo potrebné. Hodnoverné osvedčenie nároku však musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe je vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

19. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí popri všeobecných náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností osvedčujúcich existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov alebo existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená a opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

20. Navrhovateľka sa svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala umožniť jej vstup do nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (I. výrok) a umožniť jej užívanie spálne, detskej izby maloletej L., sociálneho zariadenia s kúpeľňou, kuchyňu a chodbu v nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F.Č.. X., katastrálne územie X., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor, ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súpisným číslom XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX a XXXX (II. výrok).

Tento návrh navrhovateľka čo sa týka frekvencie vstupu, resp. vstupov do bytu bližšie nešpecifikovala a ani trvanie ňou navrhovaného nároku. Pokiaľ navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla trvanie nariadenia neodkladného opatrenia ohraničiť trvanie neodkladného opatrenia na čas do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 50C/5/2022, odvolací súd jej petit nemôže v odvolacom konaní meniť ani dopĺňať.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 28.9.2020 č.k. 24C 50/2020-32 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.4.2021č.k. 7Co 31/2021-177 bolo nariadené neodkladné

opatrenie a uložená ním odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľke vstup do nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B.-F..Č.. X., kat. územie X., zapísanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom B., katastrálny odbor ako byt č. XXX, nachádzajúci sa vo vchode V. XX na XX. X. bytového domu so súp. č. XXXX, postavený na parc. reg. „C.“ č. XXXX za účelom prevzatia osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí maloletej dcéry procesných strán, nachádzajúcich sa v tejto nehnuteľnosti a povinnosť odovzdať navrhovateľke kľúč od vchodových dverí do nehnuteľnosti špecifikovanej vo výroku I a odovzdať kľúč od poštovej schránky prináležiacej k nehnuteľnosti špecifikovanej vo výroku I. Na základe takto nariadeného opatrenia sa voči odporcovi vedie aj exekučné konanie pod sp.zn. 360 Ex 361/21 na vynútenie odporcovi uloženým povinnosťami. Aj keď ide o odlišné petity týchto dvoch navrhovateľkou navrhnutých neodkladných opatrení, teda nejde o res iudicata, keď právoplatne a vykonateľne nariadeným neodkladným opatrením bolo odporcovi uložené umožniť navrhovateľke vstup do predmetnej nehnuteľnosti za účelom prevzatia osobných vecí navrhovateľky a osobných vecí maloletej dcéry procesných strán (tiež pritom bližšie nešpecifikovaných počtov vstupov), takže vstup do nehnuteľnosti v novom návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia bližšie nešpecifikovaného sa v podstate v časti vstupu do nehnuteľnosti prekrýva aj s petitom v časti vstupu do nehnuteľnosti s petitom predchádzajúceho neodkladného opatrenia už zabezpečeného jeho výkonom v exekučnom konaní. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právo navrhovateľky na vstup do spoločného bytu je dané zo zákona bez potreby ho riešiť nariadením neodkladného opatrenia, pretože ak by jej v ňom bolo odporcom bránené, vynútenie možno vykonať. Naopak žiadnym rozhodnutím nebol navrhovateľke uložený zákaz do bytu nevstupovať a sama navrhovateľka v návrhu uviedla, že užívacie právo vo vzťahu k predmetnému bytu nebolo doposiaľ nikdy žiadnym súdnym rozhodnutím obmedzené alebo zrušené. A pokiaľ je navrhovateľke znemožnený vstup do bytu z dôvodu, že bol odporcom na vstupných dverách bytu vymenený zámok, táto situácia bola už vyriešená uložením povinnosti vydať jej tento kľúč od bytu predchádzajúcim vyššie uvedeným neodkladným opatrením, výkon exekúcie ktorého prebieha a toto neodkladné opatrenie doposiaľ nebolo zrušené, ani exekúcia zastavená.

Odvolací súd tak na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel na základe vyššie uvedeného k záveru, že navrhovateľka v danom prípade neosvedčila nárok na nariadenie ďalšieho ňou navrhovaného neodkladného opatrenia, nakoľko nepreukázala existenciu potreby bezodkladnej úpravy pomerov.

Čo sa týka druhého petitu návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to umožniť jej užívanie spálne, detskej izby maloletej L., sociálneho zariadenia s kúpeľňou, kuchyňu a chodbu v predmetnom byte, o takto vymedzenom návrhu nie je náležité rozhodovať neodkladným opatrením, ktorým sa rozhoduje bez vykonania dokazovania, ale žalobou v konaní vo veci samej, kde je potrebné pre to vykonať náležité dokazovanie. Odvolací súd navyše dodáva, že aj keď navrhovateľka je s odporcom spoluvlastníčkou predmetného bytu, do ktorého vstupu a jeho užívania sa domáha, z tohto ešte 1.4.2019 odišla, pričom nebolo preukázané, že by tak bola urobila v dôsledku násilného správania sa odporcu voči nej. Už dlhšiu dobu býva s maloletou dcérou v byte svojho otca a doposiaľ o užívanie v predmetnom byte záujem neprejavila. Naopak aj z v spise doložených dokladov vyplýva, že o bývanie v predmetnom byte nemala výslovne záujem a ak odôvodňuje potrebu vrátenia sa do predmetného bytu z dôvodu, že matka navrhovateľky sa plánuje vrátiť do nehnuteľnosti, ktorú aktuálne užíva i spolu s mal. dcérou, pričom následne bude akékoľvek ich spolužitie v tejto nehnuteľnosti neprípustné, a to najmä s ohľadom na psychické zdravie ako navrhovateľky, tak i záujmy mal. L., z odporcom doloženým prehlásením matky navrhovateľky toto tvrdenie navrhovateľky bolo vyvrátené. Možno tiež prisvedčiť odporcovi, že navrhovateľka na jednej strane voči odporcovi podáva trestné oznámenia, podľa ktorých ju mal údajne „týrať“ počas ich spolužitia, ktoré trvalo do apríla 2019, avšak napriek tomu sa domáha neodkladným opatrením umožnenia jej užívania spoločného bytu s odporcom. Z obsahu spisu vyplývajú aj protirečivé tvrdenia navrhovateľky ohľadom jej vôle predmetný byt užívať.

21. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne nesprávne podľa § 388 CSP zmenil a návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Z uvedeného dôvodu ani nerozhodoval o alternatívnom odvolacom petite odporcu, pretože v danom prípade nemožno napadnuté uznesenie zmeniť a nahradiť ho výrokom, o ktorom súd prvej inštancie nerozhodoval a o ktorom nemožno ako o novom návrhu v odvolacom konaní rozhodovať.

22. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a odporcovi úspešnému v konaní, nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní trovy nevznikli.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a odporcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal voči navrhovateľke nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).